

Christian Back

Christian woont in St. Leon-Rot, ongeveer 20 km zuidelijk van Heidelberg. Al als kind besteedde hij al zijn aandacht aan de dieren, zodat hij voor zijn 3e verjaardag de eerste "Hansi" kreeg. Het kweken van grasparkieten en vooral de unieke verscheidenheid aan kleuren en karaktereigenschappen van deze nieuwsgierige Australiër fascineerde hem vanaf zijn 10^e jaar.

Op 17-jarige leeftijd kreeg Christian zijn eerste contact met showparkieten en de lokale groep AZ-DWV in Karlsruhe via zijn vogelvriend Marc Zieher. Wat in Karlsruhe begon met een spontaan bezoek aan een bijeenkomst van kwekers van showparkieten, werd in de loop van de tijd vanuit het perspectief van vandaag met groeiend enthousiasme voor deze showvogels bekeken van een hobby tot een passie.

Terwijl hij zich jarenlang onder zeer bescheiden ruimteomstandigheden langzaam had opgewerkt tot het individuele kweekniveau, met goede startvogels voornamelijk uit de gelederen van zijn eigen OG-leden, kreeg zijn kweek een beslissend keerpunt met de uitbreiding van zijn faciliteit. Onder het motto "als ik doorga, doe ik het goed", veranderde hij toen ook zijn concept door bijna al zijn vrije tijd aan de hobby te besteden. In zijn oude lijn kweekte hij ook nieuwe startvogels, die onder andere hun oorsprong hadden in vogels van Santos/Kanzler.

Toen hij in 2005 een hele stam uit deze lijn overnam, destijds onwetend, ontstonden er zulke enorme moeilijkheden voor zijn hele stam dat hij er soms zelfs aan dacht om zijn fokkerij op te geven. Uit de combinatie van een

lichtblauwe vogel van zeer goed type uit deze overname, gekoppeld aan een van zijn beste oude grijze mannen, kreeg hij 1 jaar later enkele jonge vogels van uitzonderlijke kwaliteit, zoals hij ze nog niet eerder had gekweekt. Vrijwel zijn hele vogelbestand is verwant met deze oorspronkelijke vogels, waar niet in de laatste plaats de Europese winnaar 2009 uit voort kwam.

Wat Christian motiveerde om op dat moment niet op te geven waren ongetwijfeld ook de discussies en steun van zijn vogelvrienden, vooral door Tibor Gyermo uit Boedapest en de motivatie van de vergaderingen van de lokale groep Karlsruhe waarvan hij nu de eerste voorzitter is.

Zijn kweekstelsel kan als volgt worden beschreven. In een lichte ruimte van circa 35 m² op de begane grond bevinden zich 32 broedkooien, twee verplaatsbare volières voor de jonge vogels en een ruime binnenvolière. Het complete stelsel bestaat uit elementen van firma Oesig en biedt de vogels voldoende ruimte. Net als de broedkooien zijn de nestkasten gemaakt van kunststof en daardoor makkelijk schoon te maken en te desinfecteren. Een stofzuigsysteem in de kweekruimte maakt het werken tegen de grootste vijand, vogelstof, een stuk makkelijker.

De voeding van Christian verschilt van die van andere fokkers voornamelijk doordat hij nauwelijks lente- of kiemvoer geeft. Aangezien de parkiet in de woestijn leeft en water de perfecte drager is voor ziekteverwekkers, let hij ook op een zo laag mogelijk inherent vocht in zijn opfokvoer. Naast een normale grasparkietenmengeling krijgen de vogels altijd veel gierst en zodra de jonge vogels samen met de volwassen vogels in de volière worden gebracht, wordt naar behoefte ook droge naakthaver aangeboden als krachtvoer. Zijn opfokvoer bestaat uit gekookte eieren en/of fijn gemengde groenten, waar een beetje olie, een gedroogd kruidenmengsel, havervlokken en een commercieel eivoer, speciaal "om te drogen", door wordt gemengd. Veel belangrijker dan het toedienen van te veel kunstmatige multivitamine- of eiwitpreparaten, ziet hij het toedienen van voldoende grit en mineraalzand. Naast het grit zorgen sepiaschelpen, jodiumstenen en voederkalk ook voor de nodige mineralen en sporenelementen.

Christian verpaart zijn vogels meestal al na de "Europaschau Karlsruhe" eind augustus. In een goed seizoen heeft Christian tegen eind april meestal tussen de 200 en 250 jonge vogels.

Hoewel voor Christian zowel de kweekselectie als zijn werk als keurmeester, de algemene indruk van een vogel, d.w.z. alle kenmerken, in aanmerking moet worden genomen, besteedt hij bij de selectie van de jonge vogels bijzondere aandacht aan drie specifieke kenmerken. Al heel vroeg hecht hij veel belang aan een mooi masker, zowel boven de snavel door een gebogen, zo cirkelvormig mogelijke groeirichting van de veer te kiezen als wel onder de snavel door een maskerveer die niet alleen diep, maar ook breed was. Dit is de enige plek waar

voldoende "ruimte" is voor de grootst mogelijke keelstippen, wat voor hem de kers op de "i" van een vogel is.

Een ander aandachtspunt van zijn werk is het houd- en kijkgedrag van een vogel. Een eigenschap waar fokkers volgens Christian tegenwoordig veel te weinig belang aan hechten, iets wat hem het meest opvalt in zijn werk als keurmeester. **Een vogel met uitstekende type- of lichaamskenmerken staat of valt in de groepswinnaar of uiterlijk op de showwinnaar als hij geen onverschrokken en rechtopstaande houding heeft of dat bepaalde "winnende gen" in gedrag dat hem onderscheidt van de concurrentie.**

Een andere belangrijke eigenschap zit vooral in de cinnamon familie. Als je deze vogels in je hand hebt, voelt het alsof je met zijde te maken hebt. Christian hecht veel belang aan een goed passende, zacht bedekkende veer. Het benodigde volume wordt geleverd door een dichte donsveer, die al in het nest zichtbaar is voordat de eigenlijke lichaamsveren zijn gegroeid, zodat je volgens Christian al heel vroeg de beste kuikens als witte of grijze "plucheballen" kunt identificeren. Aangezien hij erg kieskeurig is over zijn koppeling, moet elk van de partners minstens één van deze kenmerken hebben, maar het paar als geheel moet bij voorkeur alle drie genoemde componenten hebben om op zijn minst de kans te hebben om de een of de ander te kweken " toekomstige vogel" van hen.

Hoewel Christian een voorkeur heeft voor normale vogels, vooral met de factoren voor grijs en violet, kweekt hij ook cinnamon, opaline, Australisch bont, Spangles, recessief bonten en Texas Clearbodies.